

Redactioneel

De wind van morgen

Ik schrijf vaak over patiënten in mijn voorwoord. Zij zijn dan ook mijn belangrijkste drijfveer in dit vak. De mens achter de patiënt leren kennen en hen begeleiden zoals het beste is voor hen. Nooit zal ik hun naam noemen, tot vandaag dan. Begin oktober was de officiële boekpresentatie van het boek *De wind van morgen* van Arjen Sevenster. Het boek is al eerder verschenen, maar van een officiële presentatie kwam het nog niet gezien de coronaperikelen. De wind van morgen is een Japanse uitdrukking in de trant van wat morgen komt, zien we dan wel weer. Het boek is niet zo zeer een ego-document, maar veel meer een filosofische beschouwing van het leven en stervensproces. Het heeft mij diep geraakt, moet ik zeggen. Prachtig geschreven met fraaie gedichten. Heel bijzonder om iemand op deze wijze nog beter te keren kennen, ook

al is hij inmiddels overleden. Arjen was naast wiskundige en uitgever ook een groot liefhebber en kenner van Japan. In het boek sijpelt dan ook Japan uit alle zinnen en gedichten. Herinneringen aan Japan geven de schrijver rust en misschien is het boek eigenlijk wel het best te bezien als een meditatie over het leven en sterven. In het boek worden natuurlijk ook zijn behandelingen en artsen besproken. Op mijn verzoek zijn de namen wel aangepast. Zo ben ik geen Beeker, maar Glas. Een grapje dat ik vaak omgekeerd gebruik om patiënten mijn naam te laten onthouden: geen glas maar een ... Ik dacht dat dat zou helpen om als betrokkene het boek toch met enige afstand te kunnen lezen. Dat was achteraf niet nodig geweest. Nergens heeft de schrijver een oordeel over de behandelingen, die niet gebaseerd is op de werkelijkheid. Feilloos wordt er met een

paar zinnen een beschrijving neergezet die wat mij betreft gewoon helemaal klopt. Ik weet natuurlijk niet of dit voor al zijn behandelingen geldt, maar dat hoor ik dan graag terug van de andere geportretteerde collega's.

Het enige dat ik mis was mijn openingszin tijdens de kennismaking met hem. Zoals altijd zei ik ook toen wat er in mij opkwam: "Sevenster, dat klinkt als een heel giftig plantje", waarop Arjen droog aanvulde dat zijn vrouw biologe was en dus misschien wel heel goed paste.

Overigens wordt zijn naam met toestemming van de nabestaanden gebruikt.

Aart Beeker, hoofdredacteur MedNet Oncologie/Hematologie